

ກຸ່ມຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2001 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ທາງຄຣິສຕະຈັກເຮັດກອບປີໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນໆ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັຽກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ ກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄັນຟ້ອງອົງໃນບົດຮຽນນີ້ ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄັນພິຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງຊີ້ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທີ່ຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄັນພິເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ, 2000

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Coordinator, Church Health and Growth Section: H. Lynn Eckeberger
Director, Bible Study/Discipleship Division: Bernard M. Spooner

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Unit 1
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Unit 1
Phaisane Somsith, Samakeetam Baptist Fellowship, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Unit 2&3
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Unit 2&3
Phaisane Somsith, Samakeetam Baptist Fellowship, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Unit 4
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Unit 4
Phaisane Somsith, Samakeetam Baptist Fellowship, Dallas, Texas

Facilitator for the Laotian Team
Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, New Work Consultant, Multi-Ethnic, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator, Consultant, Bible Study/Discipleship Division,
Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ບໍ່ມີຫຍັງທຽບໄດ້

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັງ 1:6-24

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງຫລັງ: ຄາລາເຕັງ 1

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ນຳພຣະຄູນອັນຍິ່ງໃຫວ່າສາສານມາໃນໂລກ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ຈິບຫາຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຮວດ: ພຣະຄູນພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫວ່າແທ້ບໍ່? ໃຫວ່າແນວໃດ? ມີຄວາມໝາຍອັນໃດສຳລັບຊີວິດປະຈຳວັນຂອງທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຮູ້ແລະມີຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະຄູນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຫນ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ

- ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດກັບທຸກຄົນເທົ່າທີ່ເຮົາມີໂອກາດແລະບໍ່ມີໂອກາດ.
- ຈັດຕັ້ງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕຽມພ້ອມໃນການດີຕໍ່ຄົນທັງປວງ.

ແຜນການສຳລັບການສອນ

1. ຂຽນໃສ່ກະດານ ຫລືຂຽນໃສ່ກະດາດ ດ້ວຍຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້: 1. ຣະບຽບຮີດຄອງ, 2. ພຣະຄູນ, 3. ຄວາມເຊື່ອ, ບອກນັກຮຽນວ່າສາມຢ່າງນີ້ແມ່ນເຮົາຈະເວົ້າກັນໃນວັນນີ້. ແລະຄຣູນຳພາການອ້ອນວອນເປີດ.
2. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນສາມຈຸ ແລະໃຊ້ເວລາປະມານ 10 ຫລື 15 ນາທີເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ.
 - ຈຸທີ 1 ໃຫ້ອ່ານ ຄາລາເຕັງ 1:1-7 ແລະຄຣູເຮັດເຈັ້ງຄຳຖາມດັ່ງນີ້ໃຫ້ຈຸທີ 1
 1. ຄຣິສຕຽນໃນແຂວງຄາລາເຕັງມີບັນຫາເຮືອງໃດ?
 2. ໂປໂລແກ້ໄຂບັນຫາຂອງຄຣິສຕຽນໃນແຂວງຄາລາເຕັງແນວໃດ?
 3. ໂປໂລເລີ່ມຕົ້ນຈິດໝາຍດ້ວຍຄຳເວົ້າແນວໃດ?
 4. ຄຳວ່າບໍ່ແມ່ນນະນຸດແຕ່ງຕັ້ງໂປໂລໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
 - ຈຸທີ 2 ໃຫ້ອ່ານ ຄາລາເຕັງ 1:8-12 ແລະຄຣູເຮັດເຈັ້ງຄຳຖາມດັ່ງນີ້ໃຫ້ຈຸທີ 2
 1. ໂປໂລມີລັກສະນະທ່າທີແນວໃດໃນເຮືອງຂ່າວປະເສີດ?
 2. ຄຣູສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງເຮືອງພຣະຄົມພິໄດ້ແຜ່ເຖິງເຮົາເວລານີ້ແນວໃດ?
 3. ການສອນສິດແນວນັ້ນມີຜົນສະທ້ອນແກ່ໂບດຕ່າງໆຢ່າງໃດແດ່?

4. ໂປໂລໄດ້ກ່າວວ່າຂ່າວປະເສີດທີ່ໂປໂລປະກາດເປັນຂ່າວປະເສີດປະເພດໃດ?
- ຈຸທິ 3 ໃຫ້ອ່ານ ຄາລາເຕັງ 1:13-24 ແລະຄຣູເຮັດເຈິ້ງຄໍາຖາມດັ່ງນີ້ໃຫ້ຈຸທິ 3
 1. ໂປໂລເລົ່າອັນໃດໃຫ້ຄຣິສຕຽນໃນແຂວງຄາລາເຕັງຝັງ?
 2. ໂປໂລມີໃຈໃນເລື່ອງຂົນບໍ່ໝຽນຢ່າງ?
 3. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໂປໂລແຕ່ຍາມໃດ?
 4. ຄຣິສຕຽນໃນແຂວງຢູດາຍຄິດແນວໃດກັບໂປໂລເມື່ອຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກກັບໂປໂລ ແລະຫລັງຈາກຮູ້ຈັກກັນແລ້ວພວກເຂົາເຈົ້າຄິດແນວໃດກັບໂປໂລ?
3. ໃຫ້ແຕ່ລະຈຸລາຍງານສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຄົ້ນຄວ້າ ປະມານ 5 ນາທີ.
4. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງໂປໂລ ໃຫ້ເປັນສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ? ຄໍາຕອບຢູ່ໃນ ກິຈການ 9:15-16 (ເລື່ອງທີ່ພຣະເຢຊູແຕ່ງຕັ້ງໂປໂລໃຫ້ເປັນສາວົກ).
5. ຈົດໝາຍສະບັບນີ້ໂປໂລໄດ້ຂຽນໄປຍັງຄຣິສຕຽນແຂວງຄາລາເຕັງ ເປັນຫຍັງໂປໂລຈຶ່ງບໍ່ກ່າວຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ?
6. ດ້ວຍເຫດໃດຄຣິສຕຽນໃນແຂວງຄາລາເຕັງຈຶ່ງຫລົງລົມພຣະເຈົ້າຢ່າງຮີບດ່ວນ?
7. ຄຣູອະທິບາຍ: ໂປໂລໄດ້ສອນຄຣິສຕຽນໃນແຂວງຄາເຕັງເຖິງຄວາມລອດຜົນນັ້ນ ມາທາງພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຄິທ່ານ ທັງຫລາຍຕ້ອງວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທ່ານກໍຈະຜັນທັນທີ ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຕ້ອງມີພິທີການອື່ນໃດອີກ. ບໍ່ນານຕໍ່ມາໄດ້ມີຄຣິສຕຽນຢົວມາສອນພວກເຂົາວ່າ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກທ່ານດີຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານຢາກໃຫ້ຄົບຖ້ວນແລະມີຄວາມໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າທ່ານທັງຫລາຍ ຈໍາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດ, ເຂົ້າພິທີຕັດ ພ້ອມທັງນັບຖືກົດຮະບຽບແລະຮີດຄອງເກົ່າແກ່ອີກ ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຈະກາຍເປັນຄົນບໍ່ຮີດ.
- ເຮົາຈະເຫັນວ່າ ສິ່ງທີ່ໂປໂລສອນແລະສິ່ງທີ່ຄຣິສຕຽນຢົວສອນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນວ່າພວກຄຣິສຕຽນຢົວເປັນຄົນຊາດຢົວ, ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າການເຫສນາຫລືການສອນຂອງຄຣິສຕຽນນັ້ນດີ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຂົາບໍ່ເຊື່ອຄືເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າຄວາມລອດຜົນມາທາງພຣະຄຸນທາງຄວາມເຊື່ອ, ເຂົາເຊື່ອວ່າຄວາມລອດຜົນຈະຕ້ອງມີມາໂດຍການປະຕິບັດບັນຍັດ, ຕ້ອງເຂົ້າພິທີຕັດ ຕລອດເຖິງຖືຮັກສາກົດບັນຍັດຂອງໂມເຊ ແລະປະຕິບັດຕາມຮີດຄອງອີກດ້ວຍ.
8. ເນື່ອງຈາກວ່າຄຣິສຕຽນທີ່ແຂວງຄາລາເຕັງໄດ້ຫລົງເຊື່ອຂ່າວປະເສີດອັນໂປໂລຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດຫຍັງກັບເຂົາ? ແລະສິ່ງໂປໂລໄດ້ຂໍນໍາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? (ຂໍ້ 8).
9. ຄຣິສຕຽນລາວເຮົາບາງແຫ່ງ, ບາງຄົນຍັງເຮັດຄຣິສຕຽນໃນແຂວງຄາລາເຕັງແນວໃດແດ່?

10. ໂປໂລໄດ້ກ່າວໃນຂໍ້ 10 ວ່າ "ບັດນີ້ເຮົາກຳລັງຊອກຫາເອົາໃຈມະນຸດຫລື ຫລືວ່າຊອກໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບພຣະ ທັຍພຣະ ເຈົ້າ" (1:10) ທ່ານເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດ? ຫາກພິຈາລະນາແຕ່ຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຫລືຜິດໃຈມະນຸດແຕ່ຖືກ ພຣະທັຍພຣະ ເຈົ້າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ?
11. ດ້ວຍເຫດໃດໂປໂລຈຶ່ງເຫລົ່າຊີວິດການເປັນມາຂອງຕົນເອງໃຫ້ເຂົາໄດ້ຟັງ? (ຂໍ້ 13-17) ປະຫວັດລະອຽດຂອງ ໂປໂລຢູ່ໃນ ກິຈການ 9:1-9.
12. ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍເຮື່ອງຂ່າວປະເສີດແລະຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນແມ່ນອັນໃດສຳຄັນກວ່າກັນ?
13. ຂ່າວປະເສີດຂອງຄຣິສຕຽນຍິງໄດ້ປະກາດມີຄວາມ ແຕກຕ່າງກັບຂ່າວປະເສີດທີ່ໂປໂລປະກາດຢ່າງໃດ? ທ່ານມັກອັນໃດ?
14. ຄຽນຳພາການອ້ອນວອນປິດ ແລະອ້ອນວອນເພື່ອນັກຮຽນທຸກຄົນບໍ່ໃຫ້ຫລົງຟັງຂ່າວປະເສີດອື່ນ.

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ປະຕິບັດຕາມຄຳສອນ

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັງ 2:1-6, 11-21

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງຫລັງ: ຄາລາເຕັງ 2

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າເມື່ອເຮົາເຂົ້າໃຈໃນຂ່າວປະເສີດແລ້ວເຮົາຄວນເອົາມາປະຕິບັດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຮວດ: ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ປະພຶດຕາມຫລັກຄຳສອນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຄົ້ນຫາວ່າສິ່ງໃດແດ່ທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນຊີວິດ.

ຫນ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ

- ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດກັບທຸກຄົນເທົ່າທີ່ເຮົາມີໂອກາດແລະບໍ່ມີໂອກາດ.
- ຈັດຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕຽມພ້ອມໃນການດີຕໍ່ຄົນທັງປວງ.
- ສ້າງຄອບຄົວໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໃນຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ແລະຮັບໃຊ້ໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແຜນການສຳລັບການສອນ

ການເປັນຄຣິສຕຽນບໍ່ແມ່ນຂອງງ່າຍໆ ຄົນລາວເຮົາ, ກ່ອນຫນ້າຈະເປັນຄຣິສຕຽນໄດ້ກ່ອນອື່ນໝົດຈຳຕ້ອງຜ່ານຄວາມ ອາຍເສັຽກ່ອນ ເພາະຄົນລາວເຮົາມັກເປັນຄົນຖືກຽດວ່າຊັ້ນຕາມເຖົ້າແກ່ໂບຮານວ່າ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຕອນເປັນ ຄຣິສຕຽນໃຫມ່ໆໄດ້ຍິນໝູ່ຮ້ອງວ່າລູກພຣະເຈົ້າກໍຫນ້າອາຍ, ຕອນໄປໂບດກໍເຊື່ອງປີ້ນພຣະຄົມພິໄວ້ໃນເສື້ອ. ຕໍ່ມາກໍບໍ່ອາຍອີກເມື່ອຫລາຍຄົນຮູ້ແລ້ວ. ສິ່ງຕໍ່ໄປທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ກໍຄື ການເປັນຄຣິສຕຽນນີ້ຈຳຕ້ອງປະພຶດຕິວຕາມຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອຄົນອື່ນຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູໃນຕົວຂອງເຮົາ. ໃນບົດຮຽນນີ້ເຮົາຈະເຫັນໂປໂລເວົ້າຊ້ອງຫນ້າເປໂຕທີ່ນຶ່ງກິນແລະດື່ມກັບຄົນນອກສິນທັມເພື່ອຈະໃຫ້ຖືກໃຈເຂົາ.

1. ຂຽນຊື່ແຕ່ລະຄົນໃສ່ເຈ້ງແຂງຂະນາດນ້ອຍ ຫລືຂຽນໃສ່ກະດານ ດັ່ງນີ້: ໃຫ້ຂຽນຈັກສີ່ຫ້າຊື່ຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງທີ່ຄົນຮູ້ດີ. ໃນຂະນະທີ່ເອົາຊື່ເພິ່ນມາຮຽງກັນແລ້ວຖາມນັກຮຽນວ່າ ໃນນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ທ່ານຄິດເຫັນເປັນຜູ້ທຳອິດ? ຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງຄິດເຖິງຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ທຳອິດ?

2. ຖາມນັກຮຽນ ຫາກທ່ານໃຫ້ຜູ້ອື່ນພິຈາລະນາເບິ່ງທ່ານຄືທ່ານໄດ້ພິນລະນາທີ່ຜ່ານມາທ່ານຄິດວ່າຜູ້ອື່ນຈະພິນລະທ່ານແນວໃດ? (ຈຸປສິງຄິເຮົາຢາກຮູ້ວ່າຜູ້ອື່ນຄິດວ່າເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນແນວໃດ? ນີ້ແມ່ນການປະກາດຂ່າວປະເສີດໂດຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງ ມີແຕ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນເທົ່ານັ້ນ)

3. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ (ຂ:1-6) ແລະຖາມວ່າ ໂປໂລພາໃຜໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ? ການໄປຄັ້ງນີ້ມີຈຸດປະສົງແນວໃດ?
4. ເມື່ອຄົນຢິວເວົ້າເຖິງກົດບັນຍັດແມ່ນພວກເຂົາເຈົ້າເວົ້າເຖິງບັນຍັດອັນໃດ? ດ້ວຍເຫດໃດສາວິກອື່ນໆຈຶ່ງຍອມຮັບຮູ້ໂປໂລຮ່ວມເປັນກຸ່ມສາວິກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ?
5. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ (ຂ:11-14) ແລະຖາມ ເປັນຫຍັງໂປໂລຈຶ່ງຕໍ່ວ່າເປໂຕ? ອີກຊື່ນຶ່ງຂອງເປໂຕແມ່ນຫຍັງ ແລະມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
6. ເຮືອງທີ່ຄ້າຍຄືເປໂຕເຮັດໄດ້ລາມມາເຖິງເຮົາໃນເວລານີ້ຢ່າງໃດ?
7. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ (ຂ:15-16) ໂປໂລກ່າວວ່າ " ເຮົາໄດ້ຕາຍຈາກພຣະບັນຍັດແລ້ວທີ່ໄມ້ກາງແຂນ " ແມ່ນໂປໂລກຳລັງເວົ້າເຖິງອັນໃດ?
8. ຄຳວ່າ " ຕາຍຈາກຄວາມຜິດບາບ ແລະຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບ " ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?
9. ດຽວນີ້ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບຫລືວ່າທ່ານທັງຫລາຍຕາຍຈາກຄວາມຜິດບາບ?
10. ຄຽນຳພາການອ້ອນວອນປົດ, ໃນນັ້ນໃຫ້ອ້ອນວອນເພື່ອສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ແລ້ວໃຫ້ພາກັນເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດທຸກວັນ ແລະອ້ອນວອນເພື່ອທຸກຄົນທີ່ຂຽນຊື່ໃນກະດານຫລືເຈົ້າຮັບອຍທີ່ຂຽນໄວ້ຕອນເລິ້ມຕົ້ນນັ້ນ.

ຄຳແນະນຳການສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ທາງດຽວເທົ່ານັ້ນ

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັງ 3:1-18

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງຫລັງ: ຄາລາເຕັງ 3:1-18

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າເຮົາທັງຫລາຍຈະມີສ່ວນໃນພຣະອົງແຕ່ທາງຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ. ບໍ່ແມ່ນມາຈາກການເຮັດດີແລະຈາກການປະຕິບັດບັນຍັດຕ່າງໆ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຮວດ: ຄົນເຮົາຈະມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ວ່າຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມສັມພັນແລະໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າໄດ້.

ຫນ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ

- ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດກັບທຸກຄົນເທົ່າທີ່ເຮົາມີໂອກາດແລະບໍ່ມີໂອກາດ.
- ຈັດຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕຽມພ້ອມໃນການດີຕໍ່ຄົນທັງປວງ.
- ສ້າງຄອບຄົວໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໃນຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ແລະຮັບໃຊ້ໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດ:

ກ່ອນອື່ນຄຽນຳພານັກຮຽນອ້ອນວອນ

1. ຈັດໃຫ້ນັກຮຽນລຽນແຖວໂດຍຄວາມງຽບສງົບ. ເປີດສຽງດົນຕີຄ່ອຍໆ ເຊັ່ນເພງເມືອງສວັນ, ເພງພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ, ຫລືເພງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າປະຕູສວັນ.

ກ. ຄຣູອາດຈະເປັນນາຍປະຕູສວັນ ຖືປື້ມບັນຊີລາຍຊື່ ຍືນຢູ່ບ່ອນສູງແດ່ ຫລືມີບ່ອນວາງປື້ມຄືບ່ອນເທສນາ.

ຂ. ຫາກເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ມີເທວະດານຸ່ງເຄື່ອງຂາວຈັກສອງຄົນ ຍືນຢູ່ຂ້າງຫລັງຂອງນາຍປະຕູສວັນ.

ແລະພວກແຕ່ງຕົວຍົມພິບານຈັກສອງຄົນຍືນຢູ່ອີກດ້ານນຶ່ງຂອງນາຍປະຕູ.

ຄ. ບ່ອນນາຍປະຕູເປີດໄຟຟ້າສົມຄວນໃຫ້ຮຸ່ງກວ່າບ່ອນຄົນໃນແຖວ ເພື່ອຄົນຈະໄດ້ສົນໃຈນຳນາຍປະຕູ.

ງ. ເລີ່ມສຳພາດຜູ້ທີ່ນຶ່ງ

ນາຍປະຕູ: ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?

ຊາຍນັ້ນ: ຂ້ານ້ອຍຊື່ທ້າວບຸນຫລາຍ

ນາຍປະຕູ: ຈົ່ງເລົ່າຊີວິດຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍຟັງເບິ່ງດູ.

ຊາຍນັ້ນ: ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນເປັນຄົນຖືສິລະກິນທານ ເຮັດບຸນເຮັດທານທຸກປີ, ຂ້ານ້ອຍນັບຖືແລະຂາບໄຫວ້ທຸກ ຢ່າງເຊື່ອໃນພະເຈົ້າທຸກອົງ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຜົນ, ໂບດຂ້ານ້ອຍກະໄປ, ວັດຂ້ານ້ອຍກະທານ, ແນວໃດດີຂ້ານ້ອຍເຮັດຫມົດ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າສາສນາໃນໂລກດີຫມົດ.

ນາຍປະຕູ: ຈ່າຍົມພິບານເອົາຜູ້ນີ້ໄປໄດ້ແລ້ວ.

(ວ່າແລ້ວຍົມພິບານທັງສອງກໍໄປມັດແລະຄຸມເອົາຊາຍນັ້ນອອກໄປຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງຝູງຊົນທັງຫລາຍ).

2. ນາຍປະຕູສຳພາດຜູ້ທີ່ສອງ

ນາຍປະຕູ: ຈົ່ງກ່າວສິ່ງທີ່ດີໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າມາເບິ່ງດູ.

ຊາຍນັ້ນ: ຂ້ານ້ອຍແຕ່ງງານກັບຍິງຄົນດຽວແລະຢູ່ນຳກັນຈົນຮອດ 50 ປີບໍ່ເຄີຍປະຮ້າງກັນຈັກເທື່ອ.

ນາຍປະຕູ: ດີຫລາຍ...ໄດ້... ນຶ່ງຄະແນນ. ອັນໃດອີກແດ່?

ຊາຍນັ້ນ: ຂ້ານ້ອຍໄປໂບດທຸກໆອາທິດບໍ່ເຄີຍຂາດຈັກເທື່ອໄປທັງເຊົ້າແລະແລງ.

ນາຍປະຕູ: ດີ, ໄດ້ອີກນຶ່ງຄະແນນຮວມເປັນສອງ. ເວົ້າຕໍ່ໄປແມ່ນຫຍັງອີກແດ່?

ຊາຍນັ້ນ: ຂ້ານ້ອຍອາສາສັກຮັບໃຊ້ໃນວຽກງານຕ່າງໆໃນໂບດ ເຊັ່ນ ຊ່ອຍຄົນຍາກຈົນ, ຊ່ອຍເດັກກຳພ້າ, ເອົາເຂົ້າປາອາຫານໃຫ້ຄົນຂາດທີ່ຢູ່ອາສັຍໄດ້ຢູ່ໄດ້ກິນ.

ນາຍປະຕູ: ທັງຫມົດນີ້ກໍສົມຄວນໄດ້ອີກນຶ່ງຄະແນນ.

ຊາຍນັ້ນ: ນຶ່ງຄະແນນ?... ໃນກິດຮະບຽບຂອງທ່ານບໍ່ມີໃຜໄດ້ຮອດຮ້ອຍຄະແນນດອກ ຄັນບໍ່ແມ່ນດ້ວຍພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຈ້າງກະບໍ່ໄດ້ດອກ. ລາວຈົ່ມ

ນາຍປະຕູ: ເຈົ້າໄດ້ຮ້ອຍນະແນນ, ເຊິນເຂົ້າມາໄດ້.

(ວ່າແລ້ວເທວະດາທັງສອງກໍໄປຮັບເອົາຊາຍນັ້ນເຂົ້າໄປຢັ່ງເມືອງສວັນ) ແລະຄຣູເຊິນນັກຮຽນນຶ່ງ

ຄຣູສລຸບເຣື່ອງໃໝ່ນັກຮຽນຝັ່ງ:

ເຣື່ອງນີ້ໄດ້ວາດພາບໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າໃນການເຮັດດີແລະຕິບັດຕາມບັດຍັດນັ້ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະກາຍເປັນຄົນຊອບທັມ. ໃນບົດຮຽນບົດນຶ່ງແລະບົດສອງທີ່ຜ່ານໄປໂລມີຄວາມຄຽດຮ້າຍຄຣິສຕຽນໃນແຂວງຄາລາເຕັຽກຽວກັບຄວາມເຊື່ອ ຂອງພວກເຂົາບໍ່ແນ່ນອນ. ພວກເຂົາພາກັນຫຼຸເບົາໃຈງ່າຍ ເຊື່ອຝັງຄົນໂດຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາໃຫ້ຖ້ວນທີ່. ພວກເຂົາ ພາກັນເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມລອດຜົນມີນາດ້ວຍການປະຕິບັດ. ແນ່ນອນຄວາມເຊື່ອຕ້ອງມີການປະຕິບັດ. ການປະຕິບັດທີ່ ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອກໍບໍ່ມີຄວາມຫມາຍຫຍັງຫມົດ ແລະຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອນັ້ນກໍໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ ໂຮ້ ປໂຍດ (ຢາໂກໂບ 2:20).

3. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ (3:1-5) ແລະຄຣູຖາມນັກຮຽນ ເປັນຫຍັງໂປໂລຈິ່ງເວົ້າໃຫ້ຄຣິສຕຽນໃນແຂວງຄາລາເຕັຽວ່າ "ຄົນບໍ່ມີຄວາມຄິດ" ເຊິນສົນທະນາກັນ.

4. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ (3:6-14) ແລະຄຽງຖາມ ດ້ວຍເຫດໃດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຖືວ່າ ອັບຣາຮາມເປັນຄົນຊອບທັມ?
ຄໍາຕອບ: ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
5. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ (3:15-20) ແລະຄຽງຖາມ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອເຮັດໃຫ້ອັບຣາຮາມກາຍເປັນຄົນຊອບທັມແລ້ວ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບອັບຣາຮາມຢ່າງໃດ? ຄໍາຕອບ: ອວຍພອນເຊື່ອສາຍຂອງເພິ່ນ
6. ພຣະເຈົ້າສັນຍາໃຫ້ເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມນັ້ນແມ່ນຫມາຍເຖິງໃຜ? ຄໍາຕອບ: ຫມາຍເຖິງພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວ.
ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອພຣະເຢຊູແມ່ນເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ.
7. ຄຽງຊັກຊວນນັກຮຽນຖວາຍຕົວດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ຫາກມີຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຊື່ອຢູ່ດ້ວຍໃຫ້ຖາມເພິ່ນວ່າເພິ່ນຈະຍອມເຊື່ອ
ໃນອົງພຣະເຢຊູໃນວັນນີ້ບໍ່? ຊື່ໃຫ້ເພິ່ນເຫັນລະຄອນທີ່ໄດ້ສແດງມາຕອນດັ່ງນັ້ນເປັນເລື່ອງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນແທ້.
8. ອ້ອນວອນປິດ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ເວລາອັນເໝາະສົມ

ຂໍ້ຟຣະຄົມສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັງ 3:19--4:11

ຂໍ້ຟຣະຄົມສຳລັບເບື້ອງຫລັງ: ຄາລາເຕັງ 3:19--4:31

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງລົງມາເກີດຕາມກຳນົດເວລາ ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງບັນຍັດຕໍ່ໄປ ແຕ່ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຮວດ: ພຣະບັນຍັດມີໄວ້ເພື່ອຫຍັງ? ຄຣິສຕຽນເຮົາຄວນຖືຮັກສາກິດບັນຍັດຫລືບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ປຽບທຽບຮະຫວ່າງການປະຕິບັດພຣະບັນຍັດແລະການ ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ?

ຫນ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ

- ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດກັບທຸກຄົນເທົ່າທີ່ເຮົາມີໂອກາດແລະບໍ່ມີໂອກາດ.
- ຈັດຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕຽມພ້ອມໃນການດີຕໍ່ຄົນທັງປວງ.
- ສ້າງຄອບຄົວໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໃນຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ແລະຮັບໃຊ້ໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ນຳເຮື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດ:

ໂປໂລອະທິບາຍວ່າ ກິດບັນຍັດບໍ່ສາມາດນຳໄປສູ່ຄວາມລອດຜົນໄດ້ (3:19). ກິດບັນຍັດແມ່ນຮະບຽບການຕ່າງ ໆ ຂອງ ການຢູ່ກິນຂອງຄົນເຮົາ, ແລະຮະບຽບນິ່ງອີກແມ່ນກິດຮະບຽບການນະມັສການ. ກິດຮະບຽບທັງສອງຢ່າງນີ້ເປັນ ເຄື່ອງບົ່ງບອກວ່າຄົນໃດຜິດແລະຄົນໃດຖືກ, ສ່ວນຄວາມລອດຜົນນັ້ນມີມາດ້ວຍທາງດຽວດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຮຽນມາແລ້ວ ໃນບົດຮຽນທີສາມທີ່ຜ່ານມາ. ທາງນັ້ນຄົນະນຸດຈຳເປັນຕ້ອງວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

1. ຂຽນຫົວເຮື່ອງໃຫ້ຮູ້ໃສ່ກະດານ ຫລືຂຽນເປັນເປັນໂພດສະເຕີໃຫ້ຮູ້ວ່າ "ຖົງເວລາແລ້ວ" ຈັດໂຕະວາງຂອງເກົ່າ ແກ່ຕາມໂຕະ. ເມື່ອນັກຮຽນມາຮອດສເນີໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພິຈາະນາເບິ່ງຂອງເກົ່າແກ່ ຫລືຂອງຫມິດສມັຍໃຊ້ແລ້ວ.

2. ຖາມນັກຮຽນດັ່ງນີ້: ທ່ານເຄີຍລິມເວລານັດຫມາຍບໍ່? ເຊັ່ນມີນັດກັບທ່ານຫມໍ່ແລ້ວບໍ່ໄດ້ໄປ, ນັດຫມໍ່ເພື່ອນວ່າຈະໄປ ຢາມແຕ່ລິມໄປ, ຫລືຮອດນີ້ປ່ຽນນິ່ງຊົ່ວໂມງໄປຫນ້າຫລືກັບຫລັງແລ້ວລິມປ່ຽນ ອາຈເປັນເຫດໃຫ້ໄປໂບດຊ້າໂພດ ບາງທີກໍໄປໄວໂພດ. ບົດຮຽນນີ້ຢາກບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າທ່ານເອງລິມໄປແລ້ວວ່າທ່ານເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈິ່ງ ເຮັດໄປຕາມຣາຄະຕັນຫາຂອງຕົນເອງ.

3. ກ່າວເນື່ອງບົດຮຽນອາທິດແລ້ວນີ້ນ້ອຍນຶ່ງເຊັ່ນ:

- ອັບຣາຮາມກາຍເປັນຄົນຊອບທັມດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງເພິ່ນ
- ໂມເຊໄດ້ຮັບບັນຍັດຈາກພຣະເຈົ້າ 430 ຫລັງຈາກພຣະເຈົ້າສັນຍາກັນອັບຣາຮາມ ແລະກົດບັນຍັດບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ອັບຣາຮາມເລີຍ.
- ຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງອັບຣາຮາມແມ່ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄືເພິ່ນ.

4. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນສາມກຸ່ມ

1. ອ່ານ (3:19-4:3) ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ກົດບັນຍັດເພື່ອຫຍັງ? ກົດບັນຍັດມີຫນ້າທີ່ແນວໃດ? ກົດບັນຍັດນີ້ຈະໃຊ້ຍາວນານໄປຮອດໃສ? ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບັນຍັດສະມາແລ້ວເປັນແນວໃດ? ໃຫ້ກຸ່ມນີ້ຊອກຄຳຕອບ.

2. ອ່ານ (4:4-20) ເມື່ອເຖິງກຳນົດແລ້ວມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ຫມາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ພຣະອົງຊົງໂຖ່ເຮົາໃຫ້ຢູ່ໃນຖານະອັນໃດ? ຂ້ອຍຂ້າແລະລູກມີຊີວິດຕ່າງກັນຢ່າງໃດ? ເປັນຫຍັງເມື່ອກ່ອນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ? ແມ່ນຫຍັງນຳພາໃຫ້ຄຣິສຕຽນຄາລາເຕັງກັບໄປຫາສິ່ງອໍານາດສັກສິດ? ລິມຄວາມຍິນດີແລ້ວ ຫມາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ໃຫ້ກຸ່ມນີ້ຊອກຄຳຕອບ.

3. ອ່ານ (4:21-31) ອັບຣາຮາມມີລູກຊາຍສອງຄົນເກີດມາແນວໃດ? ລູກທັງສອງມີຄວາມສຳຄັນຕ່າງກັນແນວໃດ? ເຮົາທັງຫລາຍເປັນລູກແນວໃດ? ໃຫ້ກຸ່ມນີ້ຊອກຄຳຕອບ.

5. ໃຫ້ກຸ່ມທີ່ 1 ລາຍງານ, ກຸ່ມ 2 ລາຍງານ ແລະກຸ່ມສາມລາຍງານ.

6. ຄຽສລູບ: ດຽວນີ້ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ແນ່ນອນແລ້ວ ເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງນັ້ນເຮົາບໍ່ຄວນປະຕິບັດຕົນໃຫ້ເປັນເຫມືອນເປັນລູກຂອງຍິງຄົນຮັບໃຊ້. ບໍ່ຄວນຖືວ່າວັນນີ້ດີ ວັນນັ້ນບໍ່ດີ ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າສ້າງຕັ້ງວັນອາທິດຈົນກະທັ້ງເຖິງວັນຈັນ. ຫາກເຮົາຍັງຖືວັນເດືອນປີຢູ່ກໍເທົ່າກັບວ່າກົດນັ້ນບັງຄັບເຮົາເຫມືອນເຮົາເປັນນັກໂທດຜູ້ນຶ່ງນັ້ນເອງ. ຈຶ່ງສ້າງເກດເບິ່ງໃນຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງແລະພຣະອົງກໍເຫັນວ່າທຸກຢ່າງນັ້ນດີ ສ່ວນສິ່ງບໍ່ດີເກີດຂຶ້ນຕາມພາຍຫລັງນັ້ນແມ່ນນະນຸສແລະມານພາກັນເຮັດ.

7. ອ້ອນວອນປິດ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ມີອິສະຈາກຄວາມບາບເພື່ອຮັບໃຊ້

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັຽ 5:1-6, 13-26

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງຫຼັງ: ຄາລາເຕັຽ 5

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ພຣະຄຣິດຊົງປົດປ່ອຍພວກເຮົາຈາກການເປັນທາດ ແລະຈາກຄວາມບາບເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກ ໂດຍການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຮວດ: ຖ້າເຮົາມີເສຣີພາບໃນພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາສາມາດເຮັດທຸກຢ່າງໄດ້ຕາມໃຈບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ນຳເສຣີພາບຂອງພຣະຄຣິດມາສູ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນ "ຂ້ອຍມີເສຣີພາບ" ໃສ່ປ້າຍແລ້ວຕິດໄວ້ໃກ້ໜ້າກະດານ. ຖາມນັກຮຽນຜູ້ທີ່ເຄີຍຖືກຄຸມຂັງມາກ່ອນເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເວລາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ. ຕົວຢ່າງ: ນັກໂທດຄົນນຶ່ງໂດດຄຸກທີ່ ຄາລິຟໍເນຍ. ຫລັງຈາກຫາຍຕົວໄປໄດ້ສາມວັນ, ເຂົາໂທຣະສັບກັບໄປຫາຄຸກບ່ອນເຂົາເຄີຍຢູ່ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ມາຮັບເຂົາເຂົາ. ມີຄົນຖາມເຂົາພາຍຫລັງຈາກເຫດການນີ້ວ່າ "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຢາກກັບມາທີ່ຄຸກນີ້ອີກ?" ເຂົາຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍເຄີຍຢູ່ຄຸກນີ້ມາໄດ້ຫລາຍສິບປີ; ຂ້ອຍຢາກອອກໄປຂ້າງນອກທີ່ມີເສຣີພາບ. ແຕ່ເມື່ອອອກໄປແລ້ວຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈະຢູ່ແນວໃດ ເພາະຂ້ອຍເຄີຍຢູ່ໃນຣະບຽບນີ້ມາກ່ອນແລ້ວ."

2. ອະທິບາຍໃຫ້ເພື່ອນນັກຮຽນຟັງວ່າຊາວຄາລາເຕັຽເກີດມີບັນຫາເວລາເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບເສຣີພາບໃນພຣະຄຣິດ. ເສຣີພາບນຳຄວາມຮັບຜິດຊອບມາສູ່ຊີວິດ, ບາງຄັ້ງເສຣີພາບສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນເກີດຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມສັບສົນ.

3. ເວົ້າກັບນັກຮຽນວ່າ ເສຣີພາບບໍ່ແມ່ນຂອງໄດ້ລ້າງ; ຕົວຢ່າງ: ປະເທດສະຫະຣັຖອະເມຣິກາມີເສຣີພາບເພາະຫລາຍຄົນໄດ້ເສຍສະລະຊີວິດເພື່ອຕໍ່ສູ້ເອົາສິດເສຣີນັ້ນ. ມີເສຣີພາບແນວໃດແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບໃນທຸກມື້ນີ້ ເພາະມີຄົນອື່ນໄດ້ຍອມເສັຽສະລະເພື່ອທ່ານ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ຂຽນຫົວຂໍ້ເຣື່ອງແລະໂຄງຮ່າງຂອງບົດຮຽນນີ້ໃສ່ກະດານ:

ມີອິສະຣະພາບຈາກຄວາມບາບເພື່ອຮັບໃຊ້

- ຈົ່ງຕັ້ງຫນັ້ນຄົງຢູ່ໃນເສຣີພາບ (ຄາລາເຕັງ 5:1-6)
- ໃຊ້ເສຣີພາບເພື່ອຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ (5:13-15)
- ຈະດຳເນີນຊີວິດແນວໃດ (5:16-26)

5. ເບິ່ງຫົວເຄື່ອງ "ຈົ່ງຕັ້ງຫນັ້ນຄົງຢູ່ໃນເສຣີພາບ;" ແລະຂຽນ "ເພື່ອ _____ ນັ້ນແຫລະ, ພຣະຄຣິດຈົ່ງໄດ້ຊົງໂຜດເຮົາທັງຫລາຍເປັນອິສະຣະ" ໃສ່ກະດານແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ຄາລາເຕັງ 5:1-2. ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນຫາຄຳເວົ້າມາຕື່ມໃສ່ບ່ອນຫວ່າງ.
6. ໃຊ້ຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນເພື່ອເວົ້າເຖິງ ເສຣີພາບສາມຢ່າງຂອງຊາວຄາລາເຕັງ (ເສຣີພາບຈາກກົດບັນຍັດ, ຈາກຄວາມບາບ, ຈາກພຣະພິໂຣດ).
7. ອ່ານ ພຣະຄຳຂໍ້ 5:3. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າ ໂປໂລຫມາຍເຖິງຫຍັງເວລາເຝິ່ນເວົ້າວ່າ "ພຣະບັນຍັດທັງຫມົດ?" ໃນພຣະທັມຕອນນີ້. ອະທິບາຍຄວາມຫມາຍພ້ອມດ້ວຍຜົນຂອງການປະຕິເສດອິສະຣະພາບທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານ.
8. ອ່ານພຣະຄຳຂໍ້ 5:4-6. ອະທິບາຍການ "ຫລຸດຕົກຈາກພຣະຄຸນ" ທີ່ໂປໂລໄດ້ເວົ້າໃນຕອນນີ້. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າຄິດແນວໃດໃນເລື່ອງນີ້. ເປັນຫຍັງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຄິດຢ່າງນັ້ນ.
9. ອ່ານ 5:7-12 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນນຳ. ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນຟັງເບິ່ງຄວາມຄິດຂອງໂປໂລກວ່າກັບພວກຮັບພິທີຕັດ (ພວກຢູດາຍໂອເຊີ). ສິນທະນາຄຳຕອບ; ຕັ້ງຄຳຖາມ: ທ່ານຮູ້ຈັກແນວໃດແດ່ທີ່ກຳລັງຈະເອີ້ນທ່ານໃຫ້ຫ່າງອອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ?
10. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ "ໃຊ້ເສຣີພາບເພື່ອຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ." ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 5:13-14 ແລ້ວຊອກຫາຄຳສັ່ງ ສາມຢ່າງທີ່ໂປໂລໃຫ້ກັບຊາວຄາລາເຕັງ (ຢ່າເອົາເສຣີພາບນັ້ນເປັນຊ່ອງທາງປ່ອຍຕົວໄປຕາມທັມມະດາໂລກ; ຮັບໃຊ້ເຊິ່ງ ກັນແລະກັນ; ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານ). ຊັບອກໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ເຖິງຜົນ (5:15) ຂອງການບໍ່ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງນີ້.
11. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ "ຈະດຳເນີນຊີວິດແນວໃດ." ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານ 5:19-21, ບອກໃຫ້ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈຟັງເບິ່ງການງານຂອງມະນຸດທັມມະດາ ທີ່ໂປໂລຂຽນໄວ້ໃນພຣະທັມຕອນນີ້. ອ່ານ 5:22-23, ຂຽນຜົນຂອງພຣະວິນຍານໃສ່ກະດານເພື່ອທຸກຄົນຈະໄດ້ເຫັນ (ທ່ານອາດຈະແບ່ງກະດານເປັນສອງພາກ; ຝ່າຍນຶ່ງຂຽນການງານຂອງມະນຸດທັມມະດາ ແລະອີກຝ່າຍນຶ່ງຂຽນຜົນຂອງພຣະວິນຍານ). ສຶກສາພິຈາລະນາເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສອງຝ່າຍ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ກັບຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

12. ອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ຜົນຂອງພຣະວິນຍານແຕ່ລະຢ່າງ; ໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງຄວາມຄິດສ່ວນຕົວວ່າ
"ເປັນຫຍັງ

ພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນຊີວິດ."

13. ພານັກຮຽນອະທິບາຍແບບງຽບງຽມຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານອິສະພາບໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ. ອະທິບາຍບົດການສຶກ
ສາພຣະທັມ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 6
ທາງໄປສູ່ການເປັນຄົນສະຈັກທີ່ສົມບູນ

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄາລາເຕັງ 6:1-14

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງຫຼັງ: ຄາລາເຕັງ 6

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ຖ້າເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍທີ່ວ່າພຣະຄຣິດຊົງຢູ່ໃນຊີວິດພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະພະຍາຍາມ ໃຊ້ຊີວິດຮ່ວມກັນໃນບັນຍາກາດຂອງຄຣິສຕຽນສັນພັນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຮວດ: ພຣະເຢຊູຈະຍອມຮັບຮູ້ວ່າຄຣິສຕະຈັກທີ່ທ່ານສັງກັດຢູ່ນັ້ນແມ່ນຂອງພຣະອົງບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ນຳຄວາມສັນພັນທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄຣິສຕຽນໄປປະຕິບັດໃນຄວາມສັນພັນຂອງທ່ານ ກັບສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະເພື່ອນສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເຮັດປ້າຍ (ກະດາດ) ກ່ຽວກັບຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ; ທ່ານອາດຈະໃຊ້ຮູບຖ່າຍ, ໃຊ້ລາຍການນະມັສການ, ແລະ ໃຊ້ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເປັນສັນຍາລັກໃນໂບດ ຂອງທ່ານ. ຕິດໄວ້ຝາຫ້ອງຮຽນເພື່ອທຸກຄົນຈະໄດ້ເຫັນ.

2. ເລົ່າເຮືອງຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ. ລິຊາ ແລະ ອາແລນ ຍ້າຍຈາກ ນອດຄາໂຣນລາຍນາ ມາຢູ່ເທກຊັດ. ເຂົາເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາໂບດ. ລິຊາ ມັກໄປໂບດທີ່ໃຊ້ເຜັງສັດສິນຫລາຍໆ, ອາແລນ ມັກໄປໂບດທີ່ພົວພັນກັບງານຮັບໃຊ້. ຫລັງ ຈາກໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມຫລາຍໆໂບດແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າໂບດທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການທີ່ສຸດແມ່ນໂບດທີ່ມີຄວາມເປັນມິດ. ຄຳຖາມສຳລັບນັກຮຽນ: ທ່ານຄິດວ່າພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ມາຢ້ຽມໂບດພວກເຮົາແລ້ວບໍ່? ເປັນຫຍັງ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ອະທິບາຍວ່າ ຄຣິສຕະຈັກທີ່ສົມບູນບໍ່ແຕກຕ່າງຫຍັງກັບຄົນທີ່ສົມບູນ. ການສຳຮວດ ແລະ ການເບິ່ງແຍງຕົວເອງເປັນສິ່ງທີ່ຫລົກລ້ຽງບໍ່ໄດ້. ເຕືອນນັກຮຽນວ່າ ມີພວກເຂົາເຈົ້າຈະສຳຮວດເບິ່ງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍຈະໃຊ້ຄຳແນະນຳຂອງໂປໂລໃນພຣະທັມຄາລາເຕັງ 6.

4. ຂຽນຫົວຂໍ້ ແລະໂຄງຮ່າງຂອງບົດຮຽນໃສ່ກະດານ:
- ຄຣິສຕະຈັກທີ່ສົມບູນ (ຄາລາເຕັງ 6:1-18)
 - ກ. ຊ່ວຍຄົນໃຫ້ຄົນດີດ້ວຍວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ (6:1)

- ຂ. ຊ່ອຍແບກພາຣະຂອງກັນແລະກັນ (6:2-5)
- ຄ. "ດູແລຜູ້ສອນພຣະທັມ" (6:6)
- ງ. ຍອມຮັບກົດຂອງການປູກຝັງ (6:7-10)
- ຈ. ຮູ້ສິ່ງທີ່ເຂົາສາມາດໂອ້ອວດໄດ້ (6:12-16)
- ສ. ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທັບຕາໄວ້ແລ້ວ (6:17-18)

5. ອ່ານ ຄາລາເຕັງ 6:1 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ເບິ່ງຫົວເຮືອງ "ຄຣິສຕະຈັກສົມບູນຊ່ວຍຄົນໃຫ້ຄົນດີດ້ວຍວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ; ອະທິບາຍຄຳແນະນຳສີ່ຢ່າງຂອງໂປໂລກຽວກັບກົດວິນັຍ. ຄຳຖາມ: ເປັນຫຍັງຄຣິສຕະຈັກສ່ວນຫລາຍໃນສາມັຍນີ້ ບໍ່ໃຊ້ກົດວິນັຍ?

6. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານ 6:2. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ "ຄຣິສຕະຈັກສົມບູນຊ່ອຍແບກພາຣະຂອງກັນແລະກັນ;" ອະທິບາຍຄຳວ່າ "ພາຣະ" (ພາຣະອັນຫນັກ, ບັນຫາ), ແລະໃຫ້ຕົວຢ່າງຂອງບາງຄົນທີ່ກຳລັງຖືກປັນຫາ. ຄຳຖາມ: ບັນຫາຂອງຄຣິສ ຕຽນ ແຕກຕ່າງກັບບັນຫາຂອງຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ພຣະເຈົ້າແນວໃດ? (ປົກຄືແລ້ວບັນຫາບໍ່ໄດ້ຕ່າງກັນ). ທຸກຄົນມີບັນຫາ.

7. ຄຣິສຕະຈັກສົມບູນຊ່ອຍແບກພາຣະຂອງກັນແລະກັນ; ອະທິບາຍຄວາມສຳຄັນເຮືອງການຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນແລະກັນໃນເວລາຂັດສົນ. ຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈບັນຫາຂອງຄົນອື່ນເພາະຕົວເຮົາເອງເຄີຍມີປະສົບການຢ່າງ ນັ້ນມາກ່ອນ.

8. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານ 6:4-5. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານພຣະຄຳໃນຕອນນີ້ ເປັນພາສາທີ່ໃຊ້ກັນທຸກມື້ນີ້ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃຈ. (ທຸກຄົນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພາຣະຂອງຕົນເອງ)

9. ສຶກສາຂໍ້ "ຄຣິສຕະຈັກສົມບູນ ດູແລຜູ້ສອນພຣະທັມ." ອ່ານພຣະທັມຂໍ້ 6:6 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ເວົ້າເຮືອງງົບມານຂອງຄຣິສຕະຈັກ ເພື່ອສິດຍາພິບານ; ຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານໄດ້ວາງແຜນໃນການດູແລຜູ້ຮັບໃຊ້ແນວໃດແດ່? ໃຊ້ເວລາ ເພື່ອສອນທຸກຄົນເຮືອງການເບິ່ງແຍງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ໂບດຈ້າງມາທຳງານ.

10. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ "ຄຣິສຕະຈັກສົມບູນ ຍອມຮັບກົດຂອງການປູກຝັງ." ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອ່ານພຣະທັມ ໂຢບ 4:8; ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ສຸພາສິດ 22:8; ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣເສອາ 8:7; ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 9:6; ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ອ່ານ ຄາລາເຕັງ 6: 7-10. ຖາມນັກຮຽນເບິ່ງວ່າມີໃຜແດ່ເຄີຍເປັນຊາວນາ ຫລືຊາວສວນ. ຖ້າມີ, ຖາມຄົນນຶ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າເຫັນພ້ອມນຳ ກົດເຮືອງການປູກຝັງແລະການເກັບກ່ຽວໃນພຣະທັມຕອນນີ້ບໍ່? (ເວົ້າເຖິງເຮືອງ: ທ່ານເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ປູກລົງ ໄປໃນດິນ ແລະໃນຂະນະດຽວກັນ ຖ້າທ່ານບໍ່ປູກ ທ່ານກໍຈະບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວ.

11. ອ່ານພຣະທັມ 6:12-16; ເບິ່ງບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ "ຄຣິສຕະຈັກສົມບູນ ຮູ້ສິ່ງທີ່ເຂົາສາມາດໂອ້ອວດໄດ້." ສຶກສາເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງລະວ່າຄວາມໂອ້ອວດຂອງ ພວກຢູດາຍໃອເຊີ ແລະຄວາມໂອ້ອວດຂອງຄນະບັບຕິດ. ຄຳຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຄືພື້ນຖານຂອງຄວາມໂອ້ອວດຂອງໂປໂລ? (ໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ). ມີຫຍັງແດ່ທີ່ພວກ

ເຮົາຄວນຈະ ໂອ້ອວດໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາ?

12. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ " ຄຣິສຕະຈັກສົມບູນ ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທັບຕາໄວ້ແລ້ວ " ແລະອ່ານ 6:17-18ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ. ອະທິບາຍ ຄຳເວົ້າຂອງໂປໂລເຣື່ອງ ຕາປະທັບຢູ່ໃນເນື້ອກາຍ.

13. ຄຳຖາມສຳລັບສິນທະນາ: ຖ້າພວກຢູດາຍໂອເຊີຄິດວ່າ ການຮັບພິທີຕັດເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຄວາມລອດຜົນ, ສຳລັບຜູ້ຍິງ ພວກເຂົາຈະເຮັດແນວໃດ? ພວກຜູ້ຍິງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມລອດບໍ່? (ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ ທຳ ລາຍກຳແພງທີ່ກັນຂວາງທັງໝົດນັ້ນແລ້ວ. ເພາະຜູ້ຍິງກໍໄດ້ຮັບຄວາມລອດຜົນເໝືອນກັບຜູ້ຊາຍ). ຄຳ ຖາມ: ຄຣິສ ຕະຈັກຂອງທ່ານມີຕາປະທັບແນວໃດແດ່ທີ່ບອກໃຫ້ເຫັນວ່າທ່ານເປັນຂອງພຣະຄຣິດ?

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ກັບຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

14. ຖາມນັກຮຽນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕອບ "ໄດ້ເຮັດ" ຫລື "ບໍ່ໄດ້ເຮັດ."

ຄຳຖາມ: ຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານໄດ້...

_____ ຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຫລົງຜິດໄປໃຫ້ກັບຄືນດີ?

_____ ຊ່ອຍແບກພາຣະຫນັກຂອງກັນແລະກັນ?

_____ ໃຫ້ຄຳຈ້າງແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຢ່າງເໝາະສົມ?

_____ ປະກາດພຣະທັມດ້ວຍຄວາມຫມັ້ນພຽນ ແລະລໍຖ້າຜົນດ້ວຍຄວາມອິດທິນ?

_____ ເຫັນຈຳນວນຄົນເປັນໂອກາດເພື່ອຈະປ່ຽນແປງຊີວິດ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈະໂອ້ອວດ?

_____ ຊັກຊວກສະມາຊິກໃຫ້ໄຂ້ປະສົບການໃນຊີວິດເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນ?

ສຶກສາເບິ່ງຄຳຕອບເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຄຣິສຕະຈັກຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ສົມບູນ.

15. ປິດການສຶກສາດ້ວຍການອະທິຖານແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານແລະສະມາຊິກ ທຸກຄົນ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດຫຍັງຢູ່?

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຟໂຊ 1:1-14

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງໜຶ່ງ: ເອເຟໂຊ 1

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ຜ່ານອົງພຣະເຊຊູຄຣິດ, ພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະນຳທຸກຢ່າງໃຫ້ມາຢູ່ໃຕ້ອຳນາດການປົກຄອງຂອງພຣະຄຣິດ; ທຸກຢ່າງໝາຍເຖິງມະນຸດທຸກຄົນບໍ່ວ່າເຂົາຈະເປັນໃຜ, ແລະກໍໝາຍເຖິງຕົວທ່ານດ້ວຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຮວດ: ແມ່ນຫຍັງຄືຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຫຍັງແທ້ ແລະຈຸດປະສົງເຫລົ່ານັ້ນກ່ຽວຂ້ອງກັບເຮົາຢ່າງໃດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ແນະນຳຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້ ແລ້ວຕັ້ງຄຳຖາມກັບພວກນັກຮຽນວ່າ ເປົ້າໝາຍຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຂົາເຈົ້າມີ ຫຍັງແດ່? ເຂົາເຈົ້າອາດຈະໃຫ້ຄຳຕອບຫລາຍຢ່າງ ແຕ່ໃຫ້ເລືອກເອົາ ເປົ້າໝາຍສາມຢ່າງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ. ບອກນັກ ຮຽນວ່າ ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າເປົ້າໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບພວກເຮົາຄືຫຍັງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ອ່ານ ເອເຟໂຊ 1:1-2 ແລະຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ. ຊອກຫາແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບເມືອງນີ້ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃຈເພີ່ມເຕີມ (ເມືອງເອເຟໂຊຕັ້ງຢູ່ພາກຕາ ເວັນຕົກຂອງປະເທດຕູຣະກີ ໃນສມັຍປັດຈຸບັນ).

3. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະທັມຂໍ້ 1:3-6 ແລະໃຫ້ຄົນອື່ນໆເບິ່ງຕາມໃນພຣະຄົມພິຂອງໃຜລາວ. ແບ່ງປັນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງແຕ່ລະຄົນໃນຕອນນີ້.

4. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວ່າ ການໄດ້ຮັບພອນຈາກຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບຊີວິດຂອງພວກລູກໆໃນສມັຍພຣະຄົມພິ. ໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອຊ່ວຍໃນການສົນທະນາ:

- ລູກເຕົ້າໄດ້ຮັບພອນຈາກຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ວິທີໃດ?

- ພວກຊາວຫນຸ່ມໄດ້ຮັບພອນຈາກຫນຸ່ມເຜື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າວິທີໃດ?
- ພວກຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກຫນຸ່ມເຜື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າວິທີໃດ?
- ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພະພອນດ້ານຈິດວິນຍານຈາກພະເຈົ້າວິທີໃດ? (ການເຂົ້າໃຈພະທັມ, ຈິດວິນຍານເຕັມໄປ ດ້ວຍການສັຽເສີນ, ຮູ້ສຶກວ່າພະເຈົ້າຊົງສຸກຢູ່ນຳ...)

5. ຊື່ໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນວ່າພະຄຳເຫລົ່ານີ້ໄດ້ສອນວ່າພະເຈົ້າຊົງຮັກພວກເຮົາແລະຊົງເລືອກພວກເຮົາໄວ້. ຄຳຖາມ: ຄວາມຄິດນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດໄດ້ແນວໃດ? (ເຕືອນພວກເຮົາວ່າພະເຈົ້າຊົງເລືອກພວກເຮົາເພາະພະອົງຊົງຮັກເຮົາ).

6. ອະທິບາຍ ພະທັມຂໍ້ 1:4-8 ໂດຍໃຊ້ຄຳອະທິບາຍໃນຫົວເລື່ອງ " ພະປະສົງຂອງພະເຈົ້າເລື່ອງການຊົງເລືອກ. " ອະທິບາຍຄຳສັບເຊັ່ນ:

- ການເລືອກ--ດົງອອກ ຫລື ຄັດເລືອກ
- ບໍ່ຮິສຸດ--ຖືກແຍກອອກໄວ້ຕ່າງຫາກ
- ບໍ່ມີຂໍ້ຕິຕຽນ--ມີສິລທັມດີ
- ການຄາດຫມາຍໄວ້ກ່ອນ--ຕັດສິນໃຈໄວ້ລ່ວງຫນ້າ
- ໃຫ້ເປັນບຸດ--ໃຫ້ໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບມໍຣະດົກນຳພໍ່ແມ່ໃຫມ່
- ການໂຖ່--ເຮັດໃຫ້ມີອິສະພາບ.

7. ຄຳຖາມ: ເປັນຫຍັງພະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງທຸ້ມເທຄວາມຮັກແລະການອະພິຍໂຫດໃຫ້ພວກເຮົາ? ເປັນຫຍັງພະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການທີ່ຈະຊົງວາງຮາກສ້າງໂລກ? ອ່ານພະຄຳຂໍ້ 1:9-10 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ບອກ ໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວ່າເລື່ອງຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບພະເຈົ້າ ແລະແຜນຫລາຍແນວຂອງພະອົງຍັງເປັນຄວາມລັບສຳລັບ ພວກເຮົາ. ເອຊາຍາ 55:8 ບອກພວກເຮົາວ່າທາງຂອງພະເຈົ້າ ແລະຄວາມນິກຄິດຂອງພະເຈົ້າແຕກຕ່າງກັບທາງ ແລະຄວາມນິກຄິດຂອງພວກເຮົາ. ພະເຈົ້າຍັງມີຄວາມເລິກລັບຫລາຍຢ່າງທີ່ຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້.

8. ສະລຸບບົດຮຽນໂດຍການອະທິບາຍວ່າການເປີດເຜີຍຂອງພະເຈົ້ານັ້ນມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ. ອ່ານ 1:11-14 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຜ່ານທາງພະຄຣິດພວກເຮົາໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້, ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຄາດຫມາຍໄວ້ກ່ອນ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການໂຖ່, ພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ເປັນບຸດ, ພວກເຮົາໄດ້ເປັນຜູ້ບໍ່ຮິສຸດ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ມີຂໍ້ຕິຕຽນ. ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພະຄຣິດ, ໄດ້ເປັນນຶ່ງໃນພະຄຣິດ, ໄດ້ຮັບຄວາມລອດໃນພະຄຣິດ, ໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້, ແລະ ຖືກຮັບປະກັນວ່າຈະໄດ້ຮັບມໍຣະດົກ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ? ເພື່ອພວກເຮົາແລະທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງໄວ້ໃນ ຟ້າສວັນແລະແຜນດິນໂລກກະໄດ້ສັຽເສີນພະກຽດຕິຍົດຂອງພະເຈົ້າ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ກັບຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນພິຈາລະນາວ່າ ຄວາມຈິງໃນພຣະທັມມີຄວາມໝາຍແນວໃດສຳລັບຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄຳຖາມ: ຖ້າພວກເຮົາແບ່ງຊີວິດຂອງເຮົາອອກເປັນ ສີ່ພາກເຊັ່ນ--ບ້ານ, ວຽກງານ, ໂບດ, ແລະສັງຄົມ--ແມ່ນ ຫຍັງແດ່ຈະເປັນສ່ວນປະກອບໃນພາກຕ່າງໆ? (ຕົວຢ່າງ: ສາມີ / ພັຍາ, ລູກ, ການເງິນ, ຄວາມສັມພັນ, ອຸປະນິສັຍ ເຮືອງວຽກງານ, ກັມມະການ, ການນາ, ການຖວາຍ, ການຕຶກປາ, ການລ້າສັດ, ເພື່ອນບ້ານ, ແລະຕ່າງໄປ). ຄຳຖາມ: ຖ້າພວກເຮົາເອົາພາກນຶ່ງຂອງຊີວິດໃຫ້ພຣະຄຣິດຄວບຄຸມ ແລ້ວແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ? ສິ່ງນີ້ຈະປ່ຽນແປງການສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຫລື ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງບໍ່? ຈະປ່ຽນແປງແນວໃດ?

10. ປັດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອະທິຖານ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍທຸກຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມ ພຣະປະລິງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບພວກເຂົາໃນອາທິດຈະມານີ້.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ພື້ນຜິວຊີວິດໃໝ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຟໂຊ 2:1-16

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບເບື້ອງໜຶ່ງ: ເອເຟໂຊ 2

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ເວລາພວກເຮົາຕອບຮັບພຣະຄູນຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ພຣະອົງປະທານຊີວິດໃໝ່ໃຫ້ພວກເຮົາຜ່ານອົງພຣະຄຣິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຮວດ: ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຊ່ອຍໃຫ້ພື້ນວິທີໃດ, ແລະຄວາມພື້ນສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງແດ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອອະທິຍາຍວ່າຄວາມພື້ນເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະ ຄວາມພື້ນຈະນຳຄວາມແຕກຕ່າງແນວໃດແດ່ມາສູ່ຊີວິດເຮົາ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເນື້ອເຂົ້າສູ່ຊີວິດໃໝ່ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມນັກຮຽນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າເຄີຍຄິດບໍ່ວ່າໃບ "ຂ່າວມໍຣະນາກັນ" ຫລື ໃບຄຳຈາລິກ ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຫຍັງແດ່. ບອກທຸກຄົນວ່າພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຕ່າງກໍມີຄຳຈາລິກດ້ານຈິດວິນຍານກັນທຸກໆຄົນ ແລະການສຶກສາພຣະຄຳ ໃນນີ້ຈະໃຫ້ໂຄງຮ່າງໃນເນື້ອນີ້. ການສຶກສາພຣະທັມໃນພາກນີ້ຈະເວົ້າເຖິງຊີວິດຕອນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເປັນຄຣິສຕຽນແລະ ຊີວິດຫລັງຈາກທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນແລ້ວ. ຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ຄິດເຖິງຄຳຈາລິກທາງຈິດວິນຍານຂອງເຂົາໃນຂະນະທີ່ ພວກເຮົາພິຈາລະນາຂໍ້ພຣະຄຳຕໍ່ໄປນີ້.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ບອກນັກຮຽນວ່າ ພຣະທັມເອເຟໂຊ 2 ຈະພິສູດເບິ່ງເຫດການຕ່າງໆທີ່ແຍກພວກເຮົາໄວ້ໃນພຣະຄຣິດເພື່ອຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ນຳການສັລເສີນ ແລະພຣະກຽດມາໃຫ້ພຣະອົງ. ແນະນຳບົດຮຽນໂດຍໃຊ້ ຄຳນຳ ໃນບົດຮຽນນີ້.

3. ອ່ານ ເອເຟໂຊ 2:1-3 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນນຳ. ບັນລະຍາຍຊີວິດກ່ອນການເປັນຄຣິສຕຽນ. ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນຂີດກ້ອງຄຳເວົ້າທີ່ເວົ້າເຖິງສະພາບຕ່າງໆຂອງເຮົາໃນລະຫວ່າງທີ່ພວກເຮົາຍັງຕາຍຢູ່ໃນຄວາມບາບ, (" ເມື່ອກ່ອນພວກທ່ານ ເຄີຍດຳເນີນຢູ່ໃນຄວາມບາບນັ້ນ, " ຕາມວິທີຂອງໂລກ, " ຕາມເຈົ້ານາຍແຫ່ງຍ່ານອາກາດ ຄິວິນຍານທີ່ຄອບຄອງຢູ່ໃນຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, " ເຄີຍດຳເນີນຊີວິດຕາມຕົນຫາຂອງຝ່າຍມະນຸດທັມມະດາ, " ດຳເນີນໄປຕາມຄວາມ ປາຖນາຂອງຮ່າງກາຍແລະຂອງຈິດໃຈ, " ຄວນຖືກພຣະພິໂຣດ "). ໃຫ້ອາສາສັນຍາຜູ້ນຶ່ງແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຂີດ ກ້ອງໄວ້. ໃນທ້າຍສູດບອກກັບທຸກຄົນວ່າ " ແຕ່ວ່າ! "

4. ດຽມຕົວທີ່ຈະລື່ມບົດຮຽນທີ່ຜ່ານມາຄືນໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ ໂດຍສະເພາະໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ຮຽນມາເຊັ່ນວ່າ ກ່ອນການສ້າງ ໂລກພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັກ, ຊົງໂຖ່, ຊົງອະພິຍ, ແລະ ຊົງທຸ້ມເທພຣະຄຸນໃຫ້ພວກເຮົາ. ບອກທຸກຄົນວ່າເພາະຂອງ ພຣະ ປະທານນີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດມີຄວາມຍິນດີໃນຊີວິດທີ່ຈະມາຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ.
5. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານ ເອເຟໂຊ 2:4-10. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຂີດກ້ອງຄຳເວົ້າທີ່ຊື່ແຈງເຖິງສະພາບ ຂອງ ພວກເຮົາເວລາເຮົາໄດ້ມີຊີວິດໃໝ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານແລ້ວ ("ຊົງບັນດານໃຫ້ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ກັບພຣະຄຣິດ," "ໄຜດໃຫ້ ພັນ," "ບັນດານໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນມາດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງ," "ໃຫ້ເຮົານຶ່ງໃນສວັນສະຖານດ້ວຍກັນກັບ ພຣະເຢຊູຄຣິດ," "ພຣະຄຸນ," "ເຮົາທັງຫລາຍເປັນສິພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ"). ເຊີນໃຫ້ບາງຄົນແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ຂີດກ້ອງໄວ້.
6. ເບິ່ງພຣະຄຳຂໍ້ 2:8-10 ອີກເທື່ອນຶ່ງ; ຊີ້ໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນພຣະຄຳທີ່ບອກເຖິງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະພຣະຄຸນຂອງພຣະ ເຈົ້າ ເພາະພວກເຮົາຕອບສນອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ. ໃຊ້ຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍໃນການສລຸບ.
7. ເວົ້າເຣື່ອງບັນຫາແລະຄວາມສັບສົນຕ່າງໆທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ, ໂດຍສະເພາະບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງມີການຕໍ່ ສູ້ກັນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ. ຊີ້ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ເຫັນອຸປະສັກຫລາຍໆຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຕ້ອງຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າເພີ່ມທະ ວິຂຶ້ນ. ບອກທຸກຄົນວ່າ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດເອົາຊະນະອຸປະສັກທຸກຢ່າງ. ອ່ານພຣະຄຳຂໍ້ 2:11-16, ຊວນ ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຫລັບຕາແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຂອງປະທານ ຊຶ່ງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າ ໄກ້ພຣະອົງ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເປັນນຶ່ງໃນພຣະເຈົ້າ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ກັບຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ແບ່ງປັນຄຳຈາລຶກຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໃຫ້ນັກຮຽນຟັງເຊັ່ນ: ຊີວິດຂອງທ່ານກ່ອນມາຮູ້ພຣະຄຣິດ, ທ່ານມາ ຮັບພຣະຄຣິດວິທີໃດ, ແລະມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ປ່ຽນແປງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນອື່ນໆແບ່ງປັນ ໃນ ເຣື່ອງດຽວກັນ. ໃຫ້ທຸກຄົນກື້ມຫົວຫລັບຕາແລະຄຳນຶ່ງເຖິງປະສົບການສ່ວນຕົວຂອງໃຜລາວ. ເຊີນທຸກຄົນ ໃຫ້ຮັບເອົາ ຄວາມພັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໂດຍການຍອມຮັບເຊື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ ຖ້າເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບ ພຣະອົງເທື່ອ. ຫລັງ ຈາກການອະທິຖານແລ້ວ, ເຊີນຜູ້ທີ່ຮັບພຣະຄຣິດໃນມື້ນີ້ ໃຫ້ເລົ່າເຖິງສິ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດ. ຊ່ວຍແນະນຳຜູ້ເຊື່ອໃໝ່.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການ

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຟໂຊ 3:14-21

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງໜຶ່ງ: ເອເຟໂຊ 3

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບ ກຳລັງ, ຄວາມຟື້ໃຈ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມ ໃກ້ຊິດ ແລະ ຄວາມສັມພັນອັນເຂັ້ມແຂງ ຢູ່ໃນພຣະອົງ ຊຶ່ງຄວາມເຊື່ອໃນອົງ ພຣະຄຣິດໄດ້ນຳມາໃຫ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຮວດ: ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການສິ່ງໃດສຳລັບທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສຳຮວດເບິ່ງຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານສຳລັບຕົນເອງແລະຄົນອື່ນໆໃນຄຳອ້ອນ ວອນຂອງໂປໂລ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລີ່ມການຮຽນໂດຍຕັ້ງຄຳຖາມດັ່ງນີ້: ທ່ານເປັນຄົນມັກເຮັດບັນຊີບໍ່? ມີຫຍັງແຕ່ຢູ່ໃນບັນຊີຂອງທ່ານ? (ລາຍການ ອາຫານ, ສິ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດ, ກິຈການປະຈຳວັນ, ນ້ຳເບີໂທລະສັບສຳລັບເວລາສຸກເສີນ, ແລະຕ່ຳໆໄປ).
2. ນຳນັກຮຽນເຂົ້າສູ່ການສຶກສາພຣະທັມໂດຍບອກວ່າ ເວລາໂປໂລອະທິຖານ ເພິ່ນຈະມີບັນຊີລາຍຊື່ທີ່ຈະຕ້ອງອະທິ ຖານເພື່ອ. ພານັກຮຽນຂຽນບັນຊີເພື່ອອະທິຖານໃສ່ກະດານ. ພິຈາລະນາເບິ່ງລາຍການນັ້ນ ແລ້ວແນະນຳໃຫ້ ນັກຮຽນພາກັນປຽບທຽບເບິ່ງວ່າ ການຮ້ອງຂໍຕ່າງໆນັ້ນຈະກົງກັບລະບົບແລະເນື້ອໃນໃຈຄວາມຂອງຄຳອະທິ ຖານຂອງ ໂປໂລ ໃນ ເອເຟໂຊ 3:14-21 ບໍ່.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ບົດນຳສຳລັບບົດຮຽນໂດຍໃຊ້ ຄຳອະທິບາຍຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ " ເພາະເຫດນີ້. " ໃຊ້ໂອກາດນີ້ເພື່ອຢ້ອນກັບໄປເວົ້າເຖິງ ຈຸດສຳຄັນຢູ່ໃນບົດຮຽນ 7 ແລະ 8 ທີ່ຜ່ານມາເລັກນ້ອຍ.
4. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານ ເອເຟໂຊ 3:14-19. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນສັງເກດເບິ່ງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ໂປໂລກຳລັງອະທິຖານໃນ ຂໍ້ພຣະຄຳເຫລົ່ານີ້. ຂຽນຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານແລ້ວໃຊ້ຄຳບັລຍາຍໃນບົດຮຽນເພື່ອອະທິບາຍເພິ່ນເຕີມ:
 - ເຫດຜົນທີ່ຕ້ອງອະທິຖານ (3:14-19)
 - " ເພາະເຫດນີ້ "
 - " ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄູເຂົ້າລົງ "

"ຂອງທຸກຄອບຄົວ"

- ຄຳອ້ອນວອນເພື່ອກຳລັງຝ່າຍຈິດໃຈ (3:16)
 - "ກຳລັງຝ່າຍພາຍໃນ"
 - "ທ່ານ" (ທັງຫລາຍ)
 - "ກຳລັງໂດຍອິດເດດຂອງພຣະວິນຍານ"
- ຄຳອ້ອນວອນເພື່ອພຣະຄຣິດຈະຊົງຕັ້ງຢູ່ໃນໃຈ (3:17)
 - "ໃນໃຈຂອງທ່ານ"
 - "ວາງຮາກລົງ"
 - "ຫມັ້ນຄົງ"
- ຄຳອ້ອນວອນເພື່ອຄວາມຮັກ (3:18-19)
 - "ຄວາມເຂົ້າໃຈ"
 - "ເກີນຄວາມຮູ້"
 - "ຮັບຄວາມເຕັມບໍຣິບູນຂອງພຣະເຈົ້າ"
 - "ຄວາມກວ້າງ, ຄວາມຍາວ, ຄວາມສູງ, ຄວາມເລິກ"

5. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານ 3:20-21 ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນພະຍາຍາມຟັງວ່າພຣະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາເວລາພວກເຮົາອະທິຖານ. ຂຽນຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານແລ້ວອະທິບາຍໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍ:
 ເພື່ອສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ (3:20-21)
 "ອິດອຳນາດທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່"
 "ສາມາດກະທຳ"

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ກັບຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ຄິດເຖິງຄຳທຸກຄຳທີ່ໂປໂລໃຊ້ໃນການອະທິຖານຂອງເຂົາເພື່ອບັລຍາຍເຖິງຄວາມຮັກ ແລະກຳລັງ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ ວ່າຄຳເຫລົ່ານັ້ນບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາສາມາດຫມັ້ນໃຈບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງໄດ້ຍິນ ແລະຈະຊົງຕອບ ຄຳອ້ອນວອນ? (ເບິ່ງ 3:20). ຂຽນລາຍການອະທິຖານເພື່ອໃສ່ກະດານ (ເພີ່ມຈາກລາຍການທີ່ທ່ານໄດ້ຂຽນໄວ້ແລ້ວ ໃນຂໍ້ 2).

7. ອ່ານ 3:20-21 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ; ປິດການສຶກສາພຣະທັມນີ້ດ້ວຍການອະທິຖານເພື່ອທຸກຢ່າງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນກະດານແລ້ວນັ້ນ.

ບົດແນະນຳການສົດສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ຈະຊອກຫາໜ້າທີ່ຢ່າງໃດໃນຄຣິສຕະຈັກ?

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳຫລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຟໂຊ 4:1-16

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳຫລັບເບື້ອງຫລັງ: ເອເຟໂຊ 4:1-16

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຢາກນຳພາຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ມີຊີວິດທີ່ດີ ສົມກັບຄຳທີ່ວ່າເປັນ ຄຣິສຕຽນ, ຝຶກຝົນຂອງພຣະອາຊຫານ ທີ່ມີຢູ່ເພື່ອເສີມສ້າງຄຣິສຕະຈັກ ແລະສັນຍາວ່າ ຈະຮັບໃຊ້ທຸກຢ່າງຕາມທີ່ພຣະອົງ ຊົງຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຫລວດ: ປັດຈຸບັນນີ້ ທ່ານກຳລັງເຮັດ ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານເຮັດຫລືບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນ ຫົນທາງ ທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການນຳພາຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄປສູ່ຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ດີ ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ເສີມສ້າງຄຣິສຕະຈັກ.

ແຜນການສອນ

ຊີວິດສະພາບຕົວຈິງ:

1. ເລົ່າເລື່ອງທີ່ບັບລາຍໄວ້ໃນບົດຮຽນ (ເລື່ອງຄົນບັບຕິສຫລົງຢູ່ໃນເກາະ) ອ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄັກໆ ແລ້ວເລົ່າໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ (ຢ່າອ່ານ)

ນຳພາການສອນ:

2. ກ່ອນຈະສຶກສາ, ຄູຮູ້ຕ້ອງຂຽນໃສ່ເຈ້ຍ ໃຫ້ເປັນສາມແຜ່ນ ຕຽມໄວ້. ເວລາເຂົ້າຫ້ອງແລ້ວ ກໍໃຫ້ແບ່ງເປັນສາມໝວດ ຢາຍໝວດລະແຜ່ນ. ແຕ່ລະແຜ່ນໃຫ້ຂຽນດັ່ງນີ້:
 - ແມ່ນຫຍັງຄືຊີວິດທັງໝົດ? ເອເຟໂຊ ບົດນີ້
 - ພວກເຮົາພົ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ? ແລະ ຄວາມພົ້ນເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງແດ່? ເອເຟໂຊ ບົດສອງ
 - ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງຈາກທ່ານ? ເອເຟໂຊ ບົດສາມ
3. ໃຫ້ແຕ່ລະໝວດຂຽນ ເປັນລຳດັບລຽງລົງມາ ແລ້ວເອົາໄປຕິດໃສ່ຝາໄວ້ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ) ເອເຟໂຊ ບົດທີ 1 ຫາບົດທີ 3 ແມ່ນການເບິ່ງລວມ
4. ບົດທີ 1 ຫາບົດທີ 3 ຫາບົດທີ 3 ຫາບົດທີ 3 ແມ່ນການໄຈ້ແຍກເບິ່ງເລິກເຂົ້າໄປ ຫລືວ່າ ຂຍາຍໃຫ້ໃຫ້ອອກ.

5. ອະທິບາຍ ວ່າ ໂປໂລມີຈຸດປະສົງຢາກໃຫ້ຄົນທີ່ອ່ານຈິດໝາຍຂອງລາວມີຊີວິດສົມກັບທີ່ຖືກເອີ້ນມາ ແລະ ກໍ່ມາພ້ອມພາກັນເສີມສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂຶ້ນ. (ພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ)

6. ຄຣູຈະອະທິບາຍໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ວ່າແມ່ນພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ. ບໍ່ໂດຍຖືກແບ່ງແຍກ ຫລື ແຕກກົກແຕກເຫລົ່າ.

"ຄວາມເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ" ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ໃຫ້ຄວາມໝາຍ
(Definition)

7. ໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານຄືນອີກ (ອຟ 4:1-6) ອ່ານໃນໃຈ. ຖາມຄໍາຖາມດັ່ງນີ້ ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຕອບດັ່ງໆ:
 - ໂປໂລກ່າວເຖິງຄຸນນະພາບຂອງຄຣິສຕຽນຢ່າງໃດ? ຂໍ້ 2 ແລະ 3
 - ຄໍາໃດທີ່ລາວເນັ້ນໜັກຫລາຍເທື່ອກວ່າໝູ່? ຄໍາວ່າ "ດຽວ" ພາສາລາວຄໍາວ່າ ດຽວ ນັ້ນບໍ່ຄ່ອຍມີຄວາມໝາຍ, ຕ້ອງຕື່ມຄໍານຳໜ້າ ເຊັ່ນ: ອັນດຽວ, ເທື່ອດຽວ, ຈອກດຽວ, ຄໍາດຽວ..... ແມ່ນອັນນຶ່ງ, ຢູ່ດ້ວຍກັນ, ໄປດ້ວຍກັນ.... ບາງເຂດກໍຍັງເວົ້າວ່າ ໄປນຳດຽວ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ.

8. ຖາມຫ້ອງຮຽນ ເບິ່ງວ່າ ທ່ານມີຂອງພຣະຣາຊທານຫຍັງແດ່? ໃຫ້ນັກຮຽນສມັກໃຈຕອບ.

9. ຖາມນັກຮຽນ ຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້ ແລ້ວຄຣູຈະຂຽນໃສ່ກະດານ.
 - ແມ່ນໃຜໄດ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານຝ່າຍຈິດວິນຍານ? (ທຸກໆຄົນທີ່ເຊື່ອ)
 - ເວລາໃດພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດເຂົ້າມາສະຖິດນຳພວກເຮົາ? (ເວລາເຮົາເກີດໃໝ່)
 - ຂອງພຣະຣາຊທານອັນໃດສຳຄັນກວ່າໝູ່? (ສຳຄັນຄືກັນໝົດ)
 - ຂອງພຣະຣາຊທານອັນໃດພິເສດ? (ພິເສດຄືກັນໝົດ)
 - ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ເອົາຂອງພຣະຣາຊທານໃຫ້? (ພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດ)
 - ເປັນຫຍັງພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດຈຶ່ງເອົາຂອງພຣະຣາຊທານນີ້ໃຫ້?
(ເພື່ອເສີມສ້າງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ) ອະທິບາຍໃນ (6:12-16) ຄຣິສຕຽນຕ້ອງການໆເຕີບໃຫວ່
ໃນຄຣິສຕະຈັກ.

10. ຖາມຄໍາ ຖາມໝູນໃຈໃນ ເຈ້ຽບິດຮຽນ ຫ້ງສີ່ ຂໍ້. ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ ເພື່ອວັດແທກວ່າເຮົາຮຽນມາໄດ້ຜົນສ່ຳໃດ?

11. ນຳພາອະທິຖານປິດໂດຍຄຣູສອນ ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ ຂໍໃຫ້ພຣະວິນຍານສະຖິດນຳພາທຸກໆຄົນ.

ບົດແນະນຳການສິດສອນ
ບົດຮຽນທີ 11
ຈະເດີນຢ່າງໃດ ແລະຈະເວົ້າຢ່າງໃດ?

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຟໂຊ 4: 17- 15:11

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງຫລັງ: ເອເຟໂຊ 4: 17 ຫາ 5:20

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ຄຣິສຕຽນຕ້ອງສຳແດງຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ ໃນທຸກໆການກະທຳແລະທຸກໆ ການພົວພັນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຫລວດ: ຄົນທັງຫລາຍຈະເຫັນຫຍັງໃນຕົວທ່ານ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍວ່າທ່ານເປັນຄຣິສຕຽນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານທັງຫລາຍໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຢ່າງຄຣິສຕຽນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງ

ແຜນການສິດສອນ

ສະພາບຊີວິດຕົວຈິງ

1. ຕຽມຄຳຖາມ: "ມີຈັກຄົນ ທີ່ເກີດໃໝ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານ ເທື່ອທຳອິດ ແລ້ວຮັບຮູ້ວ່າໂຕເອງເກີດໃໝ່ໂລດ?" ໃຫ້ສອງສາມຄົນຕອບ. ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ວາງຄຳຖາມຕໍ່ໄປອີກວ່າ: "ຖ້າດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງຄົນຈິ່ງຕັດສິນໃຈ ຮັບເຊື່ອໄວແທ້? ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ.
2. ເຕືອນຫ້ອງຮຽນ ວ່າອາທິດຜ່ານມາພວກເຮົາໄດ້ຮຽນ ກ່ຽວກັບການມີຫນ້າທີ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ. ອາທິດນີ້ຈະໄດ້ຮຽນ ເຮືອງຄຣິສຕຽນ ຄວນມີຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວຢ່າງໃດ.

ນຳພາສຶກສາບົດຮຽນ

3. ເລົ່າເຮືອງ ສິດຍາພິບານ ເຮັດວຽກຢູ່ແຖບໂຮງເລື້ອຍໄມ້ (ຈາກບົດຮຽນ) ໄປໂລກ່າວວ່າ ຄວາມບາບແມ່ນສິ່ງນຶ່ງທີ່ທຳລາຍ ຄຳພະຍານຂອງຄຣິສຕຽນ, ທຳລາຍການດຳເນີນຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນ.
4. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເອເຟໂຊ 4:17-24 ເມື່ອອ່ານແລ້ວ ຄຽຈະອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ ແລະຊີ້ໃຫ້ເຫັນຊີວິດເກົ່າ ແລະຊີວິດໃໝ່. ແລ້ວວາງຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້: ຖ້າໄປໂລຂຽນຈິດໝາຍ ທຸກວັນນີ້, ທ່ານຄິດວ່າຄົນຈະປ່ຽນ

ແປງຫລືບໍ່? ເປັນຫຍັງ?

5. ໃຫ້ຄຽດຂີດ ແບ່ງກະດານໃຫ້ເປັນສອງສ່ວນ, ສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ຂຽນ ໃສ່ວ່າ "ເອົາອອກ" ສ່ວນທີ ສອງ ໃຫ້ຂຽນໃສ່ "ສວມໃສ່" ເມື່ອຂຽນເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງຫລື ສອງຄົນ ອ່ານ 4:26-30 ເມື່ອອ່ານແລ້ວ ໃຫ້ພາກັນຕື່ມ ຂໍ້ຄວາມທີ່ສໍາຄັນໃສ່ (ໃຫ້ນັກຮຽນໃຫ້ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ) (ຄວາມຮ້າຍ, ຄວາມສັດຊື່, ຄໍາເວົ້າ.)
6. ຕໍ່ໄປໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານອີກ 4:31-32 ແບ່ງປັນແນວຄິດຮ່ວມກັນອີກ ໂດຍອີງໃສ່ການປະຕິບັດດ້ວຍ.
7. ຄຽເປັນຄົນອ່ານ 5:1-7 ໃຫ້ນັກຮຽນ ເຄິ່ງຫ້ອງຟັງເອົາ ການສະລະຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ອີກເຄິ່ງຫ້ອງ ໃຫ້ຟັງເອົາການກະທໍາຂອງມະນຸດ. ຖາມນັກຮຽນວ່າ: ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມໝາຍຂອງ ອາກາເປ?
8. ຂໍ້ 8-14 ໂປໂລໄດ້ສົມຫຼຽບ ໃຫ້ທ່ານເຫັນເຖິງຊີວິດ ຂອງຄວາມສວ່າງ ແລະ ຄວາມມິດ. ຄຽ ຈະອະທິບາຍໄປຕາມເຈ້ຽ ບົດຮຽນກໍໄດ້.
9. ອ່ານ ຂໍ້ 5:15-20 (ອ່ານຊ້າໆ ແລະຈະແຈ້ງ) ແລ້ວຖາມວ່າ: ຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາເດເຕັມລື້ນໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດຫລືບໍ່ ? ຖ້າຍັງບໍ່ເຕັມ, ທ່ານຄວນເຮັດຢ່າງໃດ, ໂດຍສ່ວນຕົວ, ເພື່ອຊ່ວຍຄຣິສຕະຈັກ ໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ?

ຫນູນໃຈໃຫ້ມີການກະທໍາ:

10. ຖາມນັກຮຽນ ໃນການເດີນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ໃຫ້ຕອບໃນໃຈ. ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງເດີນໃນຝ່າຍໃດ? ມີສິ່ງໃດແດ່ພໍຈະປ່ຽນແປງ ໃຫ້ມາເດີນຝ່າຍຄວາມສວ່າງໄດ້.
11. ໂປໂລສອນໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ການສິດສອນນີ້ ຈະຕ້ອງມີການກະທໍາໄປດ້ວຍ. ຄຣິສຕຽນຄວນເດີນແລະ ກ່າວໃນການເປັນຕົວຢ່າງສເນີ
12. ນໍາພານັກຮຽນ ອະທິຖານ ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງນໍາໃນການທີ່ຈະດໍາເນີນໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນ. ແລະອະທິຖານໃຫ້ຄຽກາຍເປັນຕົວຢ່າງໃນການນີ້ດ້ວຍ.

ບົດແນະນຳການສິດສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ຈະເຮັດໃຫ້ເປັນຄອບຄົວຄຣິສຕຽນຢ່າງໃດ

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຟໂຊ 5:21 ຫາ 6:4

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງຫລັງ: ເອເຟໂຊ 5: 15 ຫາ 6: 9

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ໃຊ້ຊີວິດຄຣິສຕຽນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃນຄອບຄົວຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາມີການໂຄຣີບຊຶ່ງກັນແລະກັນ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພຣະຄຣິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຫລວດ: ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມແຕກຕ່າງ ທີ່ພຣະເຢຊູ ເຮັດໃຫ້ມີ ຄວາມສັມພັນໃຫມ່ ໃນຄອບຄົວ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກຊື້ແນະໃຫ້ເຫັນເສັ້ນທາງ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພຣະຄຣິດວ່າຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ ມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນຄວາມສັມພັນ.

ແຜນການສິດສອນ

ຊີວິດສະພາບຕົວຈິງ

1. ໃຫ້ຄຽດຊອກຫາ ຫນັງສືພິມ, ຫລື ປຶ້ມ ຫລື ຂ່າວໃຫມ່ໆສິດໆ ກ່ຽວກັບຄອບຄົວ ມາເພື່ອປະກອບການສິດສອນ. ຖາມນັກຮຽນ ມີໃຜເຄີຍໄດ້ຍິນບັນຫາກ່ຽວກັບຄອບຄົວຫລືບໍ່? ໃຫ້ເວົ້າສັ້ນໆ ມາໃຫ້ຟັງ.
2. ໃນເອເຟໂຊ ບົດທີ 4 ອາທິດຜ່ານມາ ໂປໂລສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກການດຳເນີນຊີວິດ ຢ່າງຄຣິສຕຽນ, ການວາງໂຕໃນຄຣິສຕະຈັກ. ໃນອາທິດນີ້ພວກເຮົາຈະມາເວົ້າເຣື່ອງຄອບຄົວໂດຍສະເພາະ.

ສຶກສາບົດຮຽນ

3. ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ ເອເຟໂຊ 5:2 ແລະ 5:21 ພຣະຄົມພິ ສອງຂໍ້ນີ້ກ່າວຢ່າງໃດ? ໃຫ້ຫລາຍຄືນອອກຄວາມຄິດ ຄວາມເຫັນ.
4. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄົມພິ ອຟ 5:22-33 ອະທິບາຍໃນເຈ້ຽບົດຮຽນ. ການແຕ່ງງານບໍ່ໄດ້ແມ່ນຫີບ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງທີ່ດີທັງຫມົດ. ແຕ່ແມ່ນຫີບທີ່ ເຮົາຄວນຂຶ້ນອັນບໍ່ດີອອກ ແລະເອົາສິ່ງທີ່ເຫັນວ່າດີທັງສອງຝ່າຍເຂົ້າໃສ່.

5. ຂຽນບັນຊີລົງໄປວ່າ ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ການແຕ່ງງານເດີນແມ່ນແລ່ນສະດວກ. ຄຽອາດຈະອະທິບາຍເຖິງ ການຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບ, ແລະການເປັນສີສະຂອງສາມີ.
6. ອະທິບາຍເຖິງຄຸນລັກສະນະຂອງຄອບຄົວຂອງຄຣິສຕຽນ ຣະຫວ່າງສາມີພັນຍາ ຈະມີຢູ່ໃນທີ່ນີ້ເທົ່ານັ້ນ. ຫລັງຈາກຄຽ ອະທິບາຍແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນ ອ່ານໃນໃຈອິກ ງຽບໆ. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນມາຂຽນໃສ່ກະດານວ່າ ຫນ້າທີ່ຂອງເມັງມີຫຍັງແດ່. ແລະໃຫ້ຂຽນຫນ້າທີ່ຂອງສາມີດ້ວຍ.
7. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເອເຟໂຊ 6:1-4 ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ ໂກໂລຊາຍ 3:20 ໂຣມ 1:29-31 ຂ ຕີໂມທຽວ 3:2 ອີຟຍົບ 20:12 ພຣະບັນຍັດສອງ 6:5-7. ແລ້ວ ກໍອະທິບາຍໄປວ່າຖ້ອຍຄຳໃນຂໍ້ພຣະຄົມພີ່ ສຳຄັນຫຍັງແດ່ໃນການພົວພັນຣະຫວ່າງພໍ່ແມ່ ແລະລູກ.

ຫມູນໃຊ້ໃນການກະທຳ

8. ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດກ່ຽວຂ້ໍພຣະຄຳຕ່າງໆເຫລົ່ານີ້ ເຊິນໃຫ້ທຸກຄົນກ່າວ ຕາມແນວຄິດ ແລະຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງຄອບຄົວ. ຄອບຄົວແລະຄຣິສຕະຈັກມີການພົວພັນກັນບໍ່? ຕົວຢ່າງ ໃຫ້ທຸກຄົນຕອບໄດ້. ເຮົາຄວນປັບປຸງຄອບຄົວເຮົາຢ່າງໃດ?
9. ນຳພາອະທິຖານໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງນຳຄອບຄົວຄຣິສຕຽນ ທຸກໆຄອບຄົວໃຫ້ເປັນຄອບຄົວຕົວຢ່າງ.

ບົດແນະນຳການສິດສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ຈະເປັນຄຣິສຕຽນຢ່າງໃດໃນເມື່ອ ບໍ່ແມ່ນຂອງວ່າຍ

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຟໂຊ 6: 10- 20

ຂໍ້ພຣະຄົມພິສຳລັບເບື້ອງຫລັງ: ເອເຟໂຊ 6: 10-20

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ໃຊ້ຊີວິດຄຣິສຕຽນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອເພື່ອຈະຕໍ່ສູ້ກັບມານຊາຕານ

ຄຳຖາມເພື່ອການສຳຫລວດ: ແມ່ນຫຍັງຄືອາວຸດທີ່ ພວກເຮົາຈະໃຊ້ຕໍ່ຕ້ານມານຊາຕານ

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກຊໍ່ແນະໃຫ້ເຫັນວ່າ ອາວຸດທີ່ພຣະເຈົ້າຈັດຕຽມໃຫ້ຄຣິສຕຽນນັ້ນ ເປັນ ອາວຸດຊະນິດດຽວທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານກັບມານໄດ້

ແຜນການສິດສອນ

ສະພາບຊີວິດຕົວຈິງ

1. ຫລິ້ນເກມ: ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນສອງທີມ. ໃຫ້ຄຣູເປັນຜູ້ກ່າວຄຳຊຶ່ງຈະເປັນຂໍ້ກະແຈ ຈະແນະນຳໃຫ້ທີມ ໄດ້ເວົ້າຄຳທີ່ຕ້ອງການນັ້ນອອກມາ: ຜູ້ນິອຳນາດ, ກຳລັງຝ່າຍວິນຍານ, ສັດຕູ, ອາວຸດ, ຊັຍຊະນະ. ໃຫ້ຄຣູຊອກຫາຄຳເວົ້າທີ່ເປັນຂໍ້ກະແຈນັ້ນເອົາເອງ. ໃຫ້ທີມແຕ່ລະທີມເດົາເອົາເອງ ຖ້າຫາກຖືກກໍຫມາຍ ຄວາມວ່າໄດ້ຄະແນນນຶ່ງ. ເມື່ອຫມົດແລ້ວໃຫ້ສລຸບຄະແນນ ຫາກທີມໃດໄດ້ຄະແນນຫລາຍກວ່າກໍຫມາຍ ຄວາມວ່າ ທີມນັ້ນຊະນະ.

ນຳພາສຶກສາ:

2. ໃຫ້ນັກຮຽນກັບຄືນນັ່ງບ່ອນເກົ່າ ຖ້າພໍເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ນັ່ງ ເປັນຮູບເຄິ່ງວົງມົນ. ກ່າວຄືນ 5 ຄຳເວົ້າທີ່ຜ່ານ ມາ. ຊຶ່ງ 5 ຄຳນີ້ ອາດຈະໄດ້ຮຽນຮ່ວມກັນໃນວັນນີ້. ຄືໃນເອເຟໂຊ 6:10-20
3. ຂຽນລົງໃສ່ກະດານ ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຫນ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາ. ພຣະປະສົງຂອງພຣະ ເຈົ້າ ເອເຟໂຊ 1-3 ດຳເນີນຊີວິດນອກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ເອເຟໂຊ 4-6
 ຈະຊອກຫາຕຳແໜ່ງໃນຄຣິສຕະຈັກຢ່າງໃດ ເອເຟໂຊ 4:1-16
 ຈະເດີນ ແລະຈະເວົ້າຢ່າງໃດ ເອເຟໂຊ 4:17-5:11
 ຈະເປັນຄອບຄົວຄຣິສຕຽນຢ່າງໃດ ເອເຟໂຊ 5:21--6:4

ຈະເປັນຄຣິສຕຽນຢ່າງໃດ ໃນເມື່ອບໍ່ແມ່ນຂອງງ່າຍ ເອເຟໂຊ 6:10-20

4. ອະທິບາຍ 6:10 ໂປໂລໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍ ໃຫ້ເຜີ້ມກຳລັງຂຶ້ນໂດຍຮິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊ. ຄຽຖາມ: ແລະຄຣິສຕຽນທຸກວັນນີ້ເປັນແນວໃດ ຄວນຈະເຜີ້ມກຳລັງຫລືບໍ່? ລໍຖ້າໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຈັກສອງ ສາມຄົນ.
5. ຖາມ: ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຜີ້ມຂຶ້ນ? ໃຜເປັນສັດຕູຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ? ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 6: 11-12
6. ໃຫ້ນັກຮຽນ ອ່ານ 6: 13-20 ໃຫ້ນັກຮຽນຕັ້ງໃຈຟັງ ແລະຂຽນຊື່ອາວຸດລົງໄປ ຫລືຈະຂຽນລົງໃນກະດານກໍໄດ້.
7. ຂໍ້ 18-20 ເປັນການຕັກເຕືອນໃຫ້ອ່ອນອ່ອນອະທິຖານ ຄຽຄວນເຕືອນນັກຮຽນວ່າອາວຸດແຕ່ລະຊະນິດ ທີ່ຈະນຳມາໃຊ້, ແລະໄດ້ຜົນດີນັ້ນກໍຕ້ອງມີການອະທິຖານປະກອບດ້ວຍ.

ໝູນໃຈນັກຮຽນ:

8. ຫລັງຈາກສອນສິ້ນສຸດແລ້ວ ໃຫ້ຖາມນັກຮຽນເຖິງອາວຸດວ່າ ປັດຈຸບັນນີ້ ພວກເຮົາມີອາວຸດບໍ່ ຫລືວ່າຍັງ ຢູ່ໃນຕູ້. ຫລືວ່າຫລົງບ່ອນໄວ້. ຫລືວ່າເຂົ້າຂັ້ນໜຶ່ງໝົດແລ້ວ.
9. ປັດຈຸບັນທ່ານໃຊ້ອາວຸດຊະນິດໃດຫລາຍຫວ່າຫນູ່? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໃຊ້ຫລາຍກວ່າຫນູ່? ຖາມຈັກສອງ ສາມຄົນ
10. ອະທິຖານຂໍພຣະເຈົ້າຊົງນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກໃຊ້ອາວຸດ ແລະຕຽມຕົວເຂົ້າສູ່ການນະມັສການ.